

uden nogen ham tilregnelig Marsag — og i betreffende Fald, kan da en saadan Værnepligtig i det Hele holdes længere til Tjeneste, end han vilde være forpligtet til at tjene i en af disse Egenflaber?"

Krigsministeren: Den ærede Forespørger udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at der i Dag i et af de større Blade var indrykket en Fremstilling af Forespørgselen og af de faktiske Forhold ved denne Sag, som egentlig syntes at kunne gøre Forhandlingen overflødig. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at de Dplysninger, som i Dag ere fremkomne i det omtalte Blad, i alt Væsentligt paa en ganske enkelt lille Feiltagelse nær, er ganske overensstemmende med de virkelige faktiske Forhold. Fra hvem denne Opsats skriver sig, veed jeg ikke, men i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand udtalte, tror jeg dog at kunne paasta, at den ikke skriver sig fra nogen Embedsmand i Krigsministeriet. Da imidlertid den ærede Forespørger her med megen Udførlighed har bragt Forespørgselen frem, vilde det ikke ret vel kunne gaa an, at jeg henviste til denne Bladartikel, og naaget jeg frygter for, at jeg maa trætte det ærede Thing ved Gjentagelser, vil jeg altsaa ikke kunne unblade at meddele de nærmere Dplysninger, som jeg vilde være foranlediget til at fremkomme med, naar ikke disse Dplysninger vare fremkomne i det omhandlede Blad. Forespørgselen omhandler egentlig kun den Behandling, som en Befalingsmand ved denne Leilighed er blevet undergivet; men jeg tror det rigtig at tage i Betragtning, hvorledes Forholdet i det Hele er imellem Kombattanter og Militærarbeidere, hvad enten de i Hærens Rækker have haft Befalingsmandsgrad eller ikke. Værnepligtsloven af 6te Marts 1869 bestemmer, at enhver Mand, der har dansk Indfødsret, er Værnepligtig undergivet; i § 19 siges der: „Enhver tjenestedygtig Værnepligtig bliver paa Sessjonen at udskrive til den egentlige Krigstjeneste eller som Militærarbejder“, og endelig siges der i § 20: „For at den Værnepligtige skal kunne anses tjenestedygtig til egentlig Krigstjeneste, skal der ikke kunne foretages større Hvide end 61 Tommer. I Dvrigt

ville de nærmere Regler, der af Sessjonerne blive at iagttage ved Bedømmelsen af det værnepligtige Mandskabs Tjenstedygtighed, være at fastsætte ved kongelig Anordning“. Denne kongelige Anordning er under 17de September 1869 emaneret gennem Justitsministeriet, og efter denne skal der gives det tjenestedygtige Mandskab, hvad enten det udskrives til egentlig Krigstjeneste eller som Militærarbeidere, en særlig Vedtegning, som bestemmer den forskellige Art af Tjeneste, hvortil de særlig ere passende. Der vil altsaa ved Sessjonen blive tildelt Militærarbejderdepotet et tilstrækkeligt Antal af Værnepligtige; men foruden den Tilgang, som Militærarbejderklassen faar fra Sessjonen, kan den endnu faae en Tilgang fra et andet Sted, nemlig fra Hærens Rækker, naar der blandt de dertil Udskrevne findes Folk, som ved deres Møde ved Afdelingen eller senere under deres Tjenestetid befindes at lide af Legemsbrøst; der gjør dem udfikede til egentlig Krigstjeneste. For at bedømme saadanne Tilfælde er der i Anordningen fastsat, at der skal etableres Kasationskommissioner, og Reglerne for disses Virksomhed findes i Anordningens andet Kapitel. Det er saaledes muligt, at en til egentlig Krigstjeneste udskreven Værnepligtig, som har faaet sin hele eller sin delvise Uddannelse i Hærens Rækker, kan komme til at overgaa i Militærarbejderklassen, og der kan komme til at undergaa en ny Uddannelse, ligesom han ogsaa kan være udsat for at blive indkaldt til at gøre Tjeneste i en længere Tid. Saadanne Tilfælde have ganske vist ikke været hyppige, og det er vel ogsaa at antage, at Reglen vil være, at de vedkommende Mænd ville slippe lettere med Gensyn til den Tjeneste, de have at gøre, ved at blive overførte i Militærarbejderklassen, end de vilde slippe, naar de forbleve i Hærens Rækker, men desuagtet finder jeg ikke, at den hele Ordning i og for sig er fuldkommen hensigtsmæssig, og den bliver endnu mere forviklet og unaturlig for Betragtningen, naar den paagjældende Værnepligtige har Befalingsmands Grad i Hæren. En Befalingsmand i Hæren kan miste sit Stilling som saadan af 2 Grunde, nemlig enten fordi han gjør sig skyldig i en Forseelse eller begaar en